

DIREZIONE GENERALE OPERE DON BOSCO

Via della Pisana 1111 - 00163 Roma

Il Rettor Maggiore

List Przełożonego Generalnego ks. Ángela Fernández Artime z okazji ogłoszenia Czcigodnym Sługą Bożym księdza Józefa Augusta Arribata, salezjanina kapłana

Drodzy współbracia,

w dniu 8 lipca 2014 r. Ojciec Święty Franciszek upoważnił Kongregację ds. Kanonizacyjnych do promulgowania Dekretu dotyczącego heroiczności cnót Sługi Bożego Józefa Augusta Arribata, kapłana, profesa Zgromadzenia Salezjańskiego św. Jana Bosko.

Ten etap na drodze do beatyfikacji i kanonizacji tego naszego współbrata jest wielkim darem dla naszego Zgromadzenia i całej Rodziny Salezjańskiej w obecnym, trzecim roku przygotowania do odchodów Dwustulecia urodzin Księdza Bosko, jak również w świetle drogi podjętej przez Kapitułę Generalną 27. Warto przyjrzeć się tej postaci salezjanina kapłana, prawdziwego ucznia Księdza Bosko, który żył sercem promieniującym kapłańską pobożnością, pełnego łagodności i wyrzeczenia, spokoju ducha, o obliczu znaczonej stałym, pokornym i serdecznym uśmiechem. Oto prawdziwy „mystyk ducha”, którego obecność, a nie słowa, pozwalały dostrzec, że należał całkowicie do Boga i był dla Boga; „prorok braterstwa”, sprzeciwiający się „czczej gadaninie”, który żył miłością bliźniego, traktując ją jako styl życia; „sługa młodzieży”, nie chcący, by mu służyli, ale całkowicie zdecydowany, by służyć innym, zawsze obecny wśród nich, chętny do wykonywania najbardziej pokornych zajęć. Człowiek roztropny, szczęśliwy zakonnik, spełniony salezjanin, poszukiwany spowiednik i mądry kierownik duchowy.

Józef August Arribat urodził się 17 grudnia 1870 r. w Trédou (Rouergue - Francja). Ubóstwo rodziny zmusiło młodego Augusta do rozpoczęcia szkoły gimnazjalnej przy oratorium salezjańskim w Marsylii dopiero w wieku 18 lat. Ze względu na sytuację polityczną, jaka panowała na początku XIX wieku, rozpoczął swoje życie salezjańskie we Włoszech, gdzie otrzymał sutannę z rąk błogosławionego ks. Michała Rua. Po powrocie do Francji podjął, wraz z innymi swoimi współbraćmi, czynne życie salezjańskie w warunkach częściowej konspiracji, najpierw w Marsylii, a potem w La Navarre. Święcenia kapłańskie otrzymał w 1912 r. Został wcielony do wojska podczas I wojny światowej, pełniąc funkcję sanitariusza. Po zakończeniu wojny ks. Arribat nadal intensywnie pracował w La Navarre, aż do 1926 r., a potem udał się do Nicei, gdzie przebywał do 1931 r. Powrócił do La Navarre jako dyrektor, pełniąc jednocześnie funkcję proboszcza w parafii pw. św. Izydora, leżącej w dolinie Sauvebonne. Przez swoich parafian był nazywany „Świętym z Doliny”. Po upływie trzech lat ks. Arribat został skierowany do Morges, w dystrykcie Vaud, w Szwajcarii. Następnie, przez trzy kolejne, sześciolateczne kadencje był dyrektorem, najpierw w Millau, potem w Villemur, a na koniec w Thonon, w diecezji Annecy. Okresem naznaczonym największymi zagrożeniami, a zarazem łaską Bożą, był zapewne czas jego posługi w Villemur w czasie II wojny światowej. Po

powrocie do La Navarre w 1953 r. ks. Arribat pozostał tam aż do swojej śmierci, która nastąpiła 19 marca 1963 r.

Jego życie było odzwierciedleniem ewangelicznego wyrażenia: «Nie przyszedłem, aby Mi służyło, lecz aby służyć» (Mk 10,45). Nie unikał żadnego rodzaju pracy, raczej on sam poszukiwał najbardziej skromnych zajęć. Z racji jego gotowości do prac porządkowych, nowicjusze nazywali go „kawalerem miotły”. Czuwał przy chorych przez całą noc. Zaś w czasie wojny współbraciom, którzy przejazdem zatrzymywali się na nocleg, udostępniał swój pokój i swoje łóżko, podczas gdy on sam spędzał noc na fotelu lub w kaplicy. Jemu też przypisuje się cudowne uzdrowienia.

We wszystkich swoich funkcjach, jakie pełnił, zwłaszcza jako dyrektor przez wiele lat i to w różnych domach, ks. Arribat dał się poznać jako wzorowy salezjanin: zawsze obecny wśród wychowanków, na podwórku jak i w kaplicy, na lekcjach katechezy, jak i w szpitaliku; przechodził z jadalni do sypialni, z konfesjonau do ogrodu, zawsze uważny na wszystko i na wszystkich. Odnosił się z niezwykłym szacunkiem i wielką delikatnością do każdej osoby, przede wszystkim do dzieci i ubogich. Czuwał nad domem, którego był „piorunochronem”, jak go nazywano, niczym drugi św. Józef. Ten syn Księdza Bosko, o obliczu pogodnym i uśmiechniętym, nie odtrącał nikogo. Podczas gdy jego szczupły wygląd i ascetyczne życie przywoływały świętego Proboszcza z Ars, to jego łagodność i uśmiech upodabniały go do św. Franciszka Salezego. Jego duchowość była chrystocentryczna i wzraźnie maryjna, znaczone szczególnym nabożeństwem do Maryi Wspomożycielki.

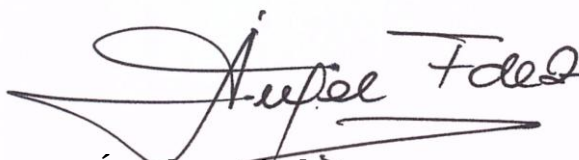
Dar ogłoszenia ks. Arribata Czciogodnym Sługą Bożym jest gorącym zaproszeniem dla wszystkich współbraci do przeżywania z pasją wychowawczą i apostołską swojej obecności wśród dzieci i młodzieży, rozpoznając w ich życiu owoce i działanie Ducha Świętego, dzieląc ich problemy i cierpienia oraz wyprasząc im światło i moc Jego obecności.

Dla dyrektorów jest wzorem ojcowskiej owocności duchowej, realizowanej w komunii i posłudze apostołskiej, poprzez praktykowanie troskliwej, otwartej i wielkodusznej miłości bliźniego oraz pełnienie władzy, która staje się pokorną służbą.

Dla wszystkich członków Rodziny Salezjańskiej jest orędownikiem w wypraszeniu łaski Bożej, abyśmy mogli w praktyczny sposób żyć dzisiaj systemem prewencyjnym z radością, duchem poświęcenia i służby.

Pragnę życzyć wam wszystkim, abyście rzeczywiście potrafili inspirować się tym przykładem świętości salezjańskiej, zapoznając się ze świadectwem jego życia i wyprasząc przez jego wstawiennictwo łaskę cudu, który otwiera drogę do jego beatyfikacji.

Rzym, 16 lipca 2014

P. Ángel Fernández A., SDB

Rector/Mayor

